

(สำเนา)

เลขรับ ๑๐๑/๒๕๕๔ วันที่ ๑๑ พ.ย. ๒๕๕๔

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอเสนอญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาแนวทางพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมนำสู่สังคม
เพื่อความสันติสุข

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

เนื่องจากคุณธรรมและจริยธรรมเป็นแนวทางของมนุษย์ในการที่จะคิดดีส่งเสริมความดีงามให้เกิดขึ้น
ในจิตใจและความประพฤติดี นอกจากนี้ยังเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการประกอบอาชีพของบุคคลในทุกสาขา
อาชีพ การทำความเข้าใจกับความหมายและประโยชน์ของคุณธรรมและจริยธรรม จะทำให้ผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ
สามารถตระหนักถึงคุณประโยชน์และโทษของการขาดคุณธรรมจริยธรรมได้ในเบื้องต้นเราน่าจะทำความเข้าใจกับ
ความหมายของคำสองคำนี้เสียก่อน ทั้งความหมายในทางสากลและความหมายที่แฝงอยู่ในความเชื่อของศาสนา
ต่าง ๆ จากนั้นจะขอยกตัวอย่างที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงเพื่อประกอบถึงความจำเป็นของมนุษย์ที่จะต้องมียุทธธรรมและ
จริยธรรม รวมทั้งข้อบกพร่องที่อาจเกิดขึ้น หากขาดคุณธรรมและจริยธรรมดังกล่าว

ในทางสากล “จริยธรรม” เป็นคำบัญญัติใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย เพื่อให้สอดคล้องกับ
ภาษาอังกฤษว่า “Ethics” หมายถึง การแสดงออก การวางตัว หรือการปฏิบัติตนในสังคมถือเป็นแนวทางในการ
ดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นหลักปฏิบัติทั่ว ๆ ไป โดยไม่เกี่ยวข้องกับหลักคำสอนของศาสนาใด ๆ เป็นการเฉพาะส่วนคำว่า
“คุณธรรม” มีความหมายคล้ายคลึงกับคำว่าจริยธรรม แต่ต่างกันตรงที่คุณธรรมนั้นเป็นความรู้สึกผิดชอบชั่วดีซึ่ง
เป็นสิ่งที่มนุษย์ยอมรับภายในจิตใจ

แนวทางการพัฒนาจริยธรรมได้รับการพัฒนาไปสู่แนวคิดต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นกฎเกณฑ์สากล เช่น
แนวทางเรื่องสิทธิมนุษยชน หรือจรรยาบรรณทางวิชาชีพต่าง ๆ เช่น นักข่าว นักหนังสือพิมพ์ ทนายความหรือ
แพทย์ เป็นต้น เมื่อกลับมาพิจารณาถึงสังคมไทยที่เป็นสังคมพหุวัฒนธรรม ซึ่งมีกลุ่มคนหลายเชื้อชาติ ศาสนาและ
หลากหลายภาษาอยู่ร่วมกัน เราจึงพบว่าคุณธรรมและจริยธรรมได้แผ่กระจายไปตามแนวคิดของศาสนาต่าง ๆ ทั้ง
ในเรื่องของการพัฒนาในจิตใจและความประพฤติ เช่น ในพระพุทธศาสนาพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต) เคย
กล่าวไว้ในการเทศนา เรื่อง “ถ้าไม่มีถึงปัญญา ก็ไม่มีมวลหงาจริยธรรมสากล” ว่า การมีจริยธรรมนั้นไม่พอแต่หาก
ต้องมีคุณธรรมที่สำคัญต้องมีความสุขและปัญญาเพิ่มขึ้นมาเพราะการมีปัญญาจะทำให้เราเห็นคุณค่า เข้าใจโทษ มี
จิตใจที่มีความสุขที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความจริงของธรรมชาติซึ่งสอดคล้องกับหลักพระพุทธศาสนา คือการมีศีล
หมายถึง จริยธรรมซึ่งเป็นการแสดงออกภายนอก สมาธิ หมายถึง การมีจิตใจและเจตนาในการปฏิบัติ และมี
ปัญญา หมายถึง การเข้าใจเหตุและผลที่แท้จริง

(โปรดพลิก)

